

Motion till riksdagen

2012/13:A247

av **Hillevi Larsson (S)**

Tillgänglighet för synskadade

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att tillgängligheten ska omfatta ledarhundsförare.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skydd mot diskriminering av ledarhundsförare bör införas.

Motivering

Den diskrimineringslag som finns i Sverige förbjuder att man nekar någon tillträde på grund av etniskt ursprung, religion, sexuell läggning eller funktionshinder. Du får inte säga till någon att denne inte får komma in för att den är böj, blind eller muslim. Så långt är allt i sin ordning. Problemet för oss med ledarhund är att man inte förbjuder mig att komma in på grund av min synskada. Jag är hjärtligt välkommen, men det är hunden man inte vill släppa in. Trots att hunden är mitt hjälpmedel, ofta avgörande för att ta mig till och från platsen, och att det innebär att det är jag som får vända i dörren, tar lagstiftaren inte hänsyn till.

Så här skriver föreningen Sveriges Ledarhundsförare på sin hemsida. Föreningen består av synskadade som är beroende av sina ledarhundar för att klara vardagen och leva ett självständigt liv. Hundarna är tränade att undvika olika hinder i vardagsmiljön. Det kan vara utstickande föremål, uppställda saker på trottoaren, cyklar, stolpar, lastbilsflak med mera. De markerar trottoarkanter och trappor. De kan söka upp bänkar, dörrar, stolpar vid övergångsställen och så vidare.

Ledarhundarna har inneburit en revolution för synskadade. Ökad rörlighet, ökad säkerhet vid utomhusvistelser, hjälp att hitta, frihet och oberoende!

Men tyvärr finns det många hinder i vardagen för synskadade, som varken orsakas av synskadan eller begränsningar hos ledarhunden. Det kan handla om att de inte kommer i fråga för jobb eller utbildning och att de inte får hyra en lägenhet, på grund av att ledarhunden inte är välkommen. Likaså ställs

Fel! Okänt namn på

hinder i vägen för att ta med ledarhunden på vardagliga sysslor och fritidsaktiviteter: att gå och handla, hämta post hos ett postombud, gå på kulturarrangemang, caféer, restauranger eller gym. Det innebär att den synskadade också portas, eftersom han eller hon inte kan ta sig in och ut utan sin ledarhund. Tre skäl brukar uppges för att porta hunden: allergi, hundrädsla och i vissa fall hygien.

Konstigt nog hindrar dessa skäl inte ledarhundsförare från att besöka vårdcentraler, sjukhus eller tandläkare. Där finns undantagsbestämmelser för ledarhundsförare. Samverkan sker här med astma- och allergiförbundet.

Rimligtvis borde undantagsbestämmelser kunna införas även i övriga samhället, just för ledarhundsförare. Det är rimligt att djur inte automatiskt släpps in överallt. Men ledarhundar är en förlängning av sina förare, släpper man inte in hundarna är det detsamma som att porta synskadade. Att porta en ledarhund är som att kräva att en rullstolsburen person ska klara sig utan sin rullstol. Detta är orimligt!

I Australien, USA, Schweiz, England, Finland med flera länder finns lagstadgat skydd mot diskriminering av ledarhundsförare. I flera länder kan näringsidkare som nekar ledarhundsförare tillträde få betala böter.

Många anmälningar om diskriminering av ledarhundsförare i Sverige har lämnats in till Diskrimineringsombudsmannen (DO), men de tas inte ens upp till behandling eftersom det inte finns någon antidiskrimineringslag som skyddar ledarhundsförare.

Det är nu hög tid för regeringen att göra verklighet av riksdagens krav att bristande tillgänglighet ska bli en diskrimineringsgrund. I detta sammanhang är det viktigt att slå fast att tillgängligheten måste omfatta ledarhundsförare!

Stockholm den 27 september 2012

Hillevi Larsson (S)